

ΠΑΝΔΑΪΣΙΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΪΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ φρ. 6
Ἐξωτερικοῦ φρ. 7

Τὰ πρὸς δημοσεύειν ἔγγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ἨΘΙΚΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ ΚΑΙ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΦΥΛΛΟΝ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΤΡΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Τῆ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΙ ΠΟΛΛΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΚΛΑΔΩΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΥΠΟ

Δ. Χ' ΔΑΝΙΗΛ

ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ἡ ἔλη 8 σελ. 25 φρ.
Ἡ ἡμέρα . . . 15 "
Ἡ γραμμὴ . . . 0.25 "

Μελέται ἐπιστημονικαί, κοινωνικαί καὶ διδακτικαί, σύμφωνα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ ἱεριστικοῦ καταχωροῦνται.

Διεύθυνσις: *Rédaction de la Revue grecque «Πανδαΐσια»* VARNA (Bulgarie).

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τὸ ἐδῶλιον τοῦ κακούργου. — Ἡ ἐσθὴς τῆς μάστιγος μου. — Ὁ φυλακισμένος (Ποίημα). — Ἡ νευρασθένεια καὶ ἡ θεραπεία της. — Ἀνάλυσις τοῦ Α' καὶ Β' βιβλίου «Ἀπολλωλότος Παραδείτου» τοῦ Μιλτωνος. — Νέα πρακτικὴ ἠθικὴ. — Ποικίλα. — Τὰ ἐνταῖθα. — Ἀγγελιαί. — Ἀλληλογραφία.

ΤΟ ΕΔΩΛΙΟΝ ΤΟΥ ΚΑΚΟΥΡΓΟΥ

ΕΓΚΑΗΜΑΤΟΔΟΡΙΚΗ ἀλιμαξία πάσης κοινωνίας εἶνε τὸ ἀσφαλέστατον μέτρον, δι' οὗ δύνανται νὰ καταμετρηθῇ ἡ ἠθικὴ ἀνάπτυξις αὐτῆς. "Ὅσω πλείω τὰ ἐγκλήματα

ἐν χώρᾳ τινί, τόσω μείζων ἡ ἠθικὴ τῆς χώρας ταύτης ἐξαχρείωσις καὶ ἠθικὴ κατὰπτωσις. "Ὅσω δὲ τανάπαυιν σπανιώτερα τὰ κακούργήματα, τοσοῦτω καὶ ἡ χώρα ἀποδεικνύεται προαγομένη εἰς τὴν ἠθικὴν τελειότητα. Ἐν χώρᾳ, ἐνθα τὰ μὲν κακούργηματα ἐργάζονται συνεχῶς ἀνὰ ἕλαστον μῆνα, τὰ δὲ δεσμοωτήρια βραβύουσι, ὑπαυτίων καὶ καταδίκων, οὕτως ὥστε προκαλεῖται ἄμεσος ἀνάγκη εὐρύσεως τῶν σωφρονιστηρίων, εἶνε φανερόν ὅτι ἡ χώρα αὕτη πάσχει ἠθικῶς καὶ προχωρεῖ φθίνουσα. "Ὅταν δὲ τὸ ἐδῶλιον τοῦ κακούργου καταλαμβάνωσιν οὐχὶ κοινοὶ καὶ ἀγοραῖαι ἄνθρωποι, προβάντες εἰς τὸ ἐγκλημα ἕνεκα ἀνατολογίστων αἰτίων, οἷον θυμοῦ, μέθης, παραφροσύνης λανθανούσης κτλ, ἀλλ' ἄνθρωποι ἀνεπτυγμένοι, ἐπιστήμονες καὶ δὴ πρόθυμοι ἡμεδαπῶ, ἢ καὶ ξένων πανεπιστημίων, τότε τῇ ἀληθείᾳ δὲν ἀπαιτεῖται πολλὴ σοφία ἵνα χαρακτηρίσῃ τις τὴν ἐλευσίνην ἐκείνην κοινωνίαν, ἐν ἣ τοιαῦτα κακούργηματα καὶ ὑπὸ τοιοῦτων κακούργων διαπράττονται.

Ἐπὶ δύο ἡμερονύκτια θερμαίνετο τὸ ἐδῶλιον τοῦ

κακούργου ἐνώπιον τοῦ συνεδριάζοντος δικαστηρίου τῶν ἐνόρκων ὑπὸ δικηγόρου, κατηγορουμένου ὅτι παρεποίησε τοὺς ἀριθμοὺς ἐθνικῶν μετοχῶν πελάτιδος σου, ἵνα προσκοπιρισται ἐκαστῶ ἀθέμιτον κέρδος, ὅτε διαδέχεται τὴν θέσιν του, τὴν κακὴν καὶ ἀποτρόπαιον ταύτην ἔσιν, νέος εὐγενῆς τὴν ἔψιν καὶ τὴν ἀνατροφήν, διοπισροφόρος καὶ εὐπροσήγορος. Οὗτος, ὑπὸ συνοδίαν πέντε ἐνόρκων χωροφυλάκων, φέρεται ἐνώπιον τοῦ κακούργουδικαίου καὶ τοποθετεῖται εἰς τὸ μόλις πρὸ μικροῦ κενωθὲν καὶ ὑπόθερον ἔτι ὃν ἐδῶλιον τοῦ κακούργου, διὰ τὸ ἐγκλημα κ λ ο π ἦ ς β ι β λ ι ο ν !

Ἡ ἀπλή θέα τοῦ νέου τούτου, τοῦ προωρισμένου νὰ γένηται εἰς καλὸς νομικὸς, εἴλανε τὸν οἶκτον μὲν ἀρ' ἐνός, τὸ βελὺ δὲ ψυγικὸν ἄλλος ἀρ' ἑτέρου ἐπὶ τῇ ἀνυπολογίστῳ καταπτώσει τῆς παρ' ἡμῶν κοινωνίας. Δὲν ἐτόλμα νὰ περιφέρῃ γύρω τριγύρω τὰ ἔνοχα βλέμματα του, διότι οἱ παριστάμενοι ἦσαν ὡς τὰ πολλὰ γνώριμοι καὶ συμπατριῶται. Διὰ τοῦτο ἦτο κεκυρῶς καὶ προσέβλεπεν εἰς τὸ ἔδαφος καὶ μόνον ὕψου τοὺς δροθαλμοὺς, ὁσάκις ἤρωτατο ὑπὸ τοῦ Προέδρου. Ἡ ἀτεγκτος, φαίνεται, φωνὴ τῆς συνειδήσεως ἠνώχλει τὸν νεαρόν ἐπιστήμονα, ἐλέγχουσα ἀμελιότως αὐτόν διὰ τὴν μυσαρὰν πράξιν του, δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἤδύνατο νὰ προσίδη εἰς τὰ πρόσωπα τῶν ἀκρατῶν. Εἶ καὶ πᾶσα κατεβλήθη προσπάθεια ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων πρὸς ἀθώωσιν τῆς καθαρᾶς καὶ ἀμείαντος περιτερεᾶς, οὐδὲν ἤττον ἢ συνείδησις, ἡ ἀκαμπτος αὕτη καὶ ἀνηλεὲς δύναμις, δὲν τῷ ἐπέτρεπε νὰ ἔχη ἥρεμον τὸ βλέμμα, οὐδὲ φιλομειδῆς τὸ στόμα, ἀλλ' ἐπεβάλλετο ὡσπερ τυραννίς ἐπὶ ἀνυποτάκτου ὑπηρέτου. Μεγίστη ἀληθῶς ἡ δύναμις τῆς ἀ ν ε ξ α ρ τ ἦ τ ο υ φωνῆς τῆς συνειδήσεως! Θέλοντος καὶ μὴ, τοῦ ἀνθρώπου, αὕτη ἐκδηλοῖ τὴν ἐκαστῆς ἐτυμηγορίαν.

Journal «Πανδαΐσια» — Varna

Ἡ δίκη προχωρεῖ. Ναί μὲν ὑπάρχουσιν αἱ καταθέσεις τῶν μαρτύρων καὶ κατηγορῶν, εἴτινες βεβαιοῦσι τὴν πρᾶξιν, πλὴν ἐπειδὴ, ἰσχυρίζεται ἡ ὑπεράσπισις, ὅτι ἐπανειλημμένως ἡ πρᾶξις ἐγένετο ὑπὸ τοῦ κατηγορουμένου, ἐπιταί ὅτι οὗτος εἶχε καταληφθῆ ὑπὸ κλεπτομανίας καὶ κατὰ ἀκολουθίαν εἶνε ἀκαταλόγιστος. Τὸ δικαστήριον εὐρὸν βασιμούς τοὺς ἰσχυρισμούς· τῆς ὑπερασπίσεως κηρύσσει ἀθῶον τὸν κατηγορούμενον! Τότε βεβαίως χαρὰ καὶ ἀγαλλίασις περιβάλλει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, ὅστις βλέπει ὅτι, εἰ καὶ πράγματι ἔκλεψε καὶ ὡμολόγησε τὴν πρᾶξιν, οὐδὲν ἦττον ἀφίεται ἐλεύθερος ὑπὸ τῶν ὀργάνων τοῦ νόμου νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τοὺς κόλπους τῆς κοινωνίας καὶ ἀναλάβῃ ἴσως τὸ ἀπαισιον ἔργον του. Ἀλλὰ πῶς ἡ τάλαινα κοινωνία θέλει δεχθῆ ἐν ταῖς ἐαυτῆς κόλποις ἄνθρωπον ἐπιστήμονα, ὑπισχνούμενον μέλλον ἄριστον ἐν τῷ βιωτικῷ σταδίῳ, καὶ ὅμως ἀμαυρώσαντα αὐτὸ πρὶν φθάσῃ νὰ τελειώσῃ τὰς σπουδὰς του; Ἐπειτα τίνα ἰδέαν θέλει μορφώσῃ περὶ τῶν διδασκτῶν τοῦ δικαίου, ἀφοῦ βλέπει τὸν ἕνα μετὰ τὸν ἄλλον καθήμενον ἐπὶ τοῦ ἐδωλίου τοῦ κακούργου καὶ δικαζόμενον ἢ ἐπὶ παραποιήσει ἐγγράφων ἢ ἐπὶ κλοπῇ ἢ ἄλλῃ τινὶ μυσσοῦσῃ πρᾶξιν;

Ἀληθῶς φρίσσει τις μελετῶν τὴν σημερινὴν τῆς κοινωνίας κατάστασιν καὶ ψυχολογῶν ἐπ' αὐτῆς ἀπελπισμὸς δὲ καταλαμβάνει πάντα φρόνιμον, τίμιον καὶ φιλόπατριν πολίτην.

Ἀθῆναι Δεῦροστος 1893.

Ζήριμος Γ. Τυπάλδος
καθηγητῆς.

Ἡ ΕΣΘΗΣ ΤΗΣ ΜΑΜΜΗΣ ΜΟΥ

Ἦ! πόσον ἡγάπων τὴν μάμμην μου! Ἐνωῶ τὸ μερδίμα τὸ ὀπίον ζωογραφεῖται εἰς τὰ ἄκρα τοῦ στόματός σας. Ὁχι! Ὁχι! ἡ μάμμη μου δὲν ἦτο ὅτι νομίζετε «μάμμη τῶν γλυκουσμάτων». Ἦτο, πραγματικῶς πολὺ καλὴ ἄλλ' αὐστηρὰ ἐν ἀνάγκῃ· μᾶς ἡγάπα ὅλους τρυφερῶς καὶ ἐγνώριζε πῶς πρέπει νὰ ἀγαπῶνται τὰ παιδιά, πρᾶγμα τὸ ὅποιον μητέρες τινὲς φαίνεται ὅτι δὲν τὸ γνωρίζουσιν ἐνίστε (ζητῶ διὰ τοῦτο ταπεινῶς συγγνώμην ἀπὸ αὐτάς). Ἡ φιλοστοργωτάτη καρδία της, δὲν ἦτο καθόλου ἀσθενής· δὲν μᾶς εἶδε καὶ δὲν μᾶς ἐπέτρπε παρὰ ἐκείνο τὸ ὅποιον δὲν ἤδυνάτο νὰ βλάβῃ τὴν υγίειαν μας, νὰ διακινδυνεύσῃ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν καλῶν ἡμῶν αἰσθημάτων. Ἀλλῶς τε τὰ παιδιά τὰ ὅποια δὲν θύναται νὰ ἐνωῶσι πολλὰ πράγματα, αἰσθάνονται αὐτὰ ὡς ἐξ ἐνστικτοῦ ἀπατῶνται σπανίως εἰς τὴν ἀγάπην των καὶ προγινώσκουσιν ἐμφύτως ὅτι τὰ χάριμα δὲν εἶναι πάντοτε ἡ ἀνωτάτη εὐτυχία. Αἰφνης ὅμως τὰ τετραπὰ καὶ τακτικὰ τῆς οἰκογενείας ἡμῶν ἦθη μεταβλήθησαν. Ὁ πατὴρ ἡμῶν ἐφαίνετο λυπημένος· εἰ ὀφθαλμοὶ τῆς μητρὸς μας ἦσαν κόκκινοι, ἡ δὲ μάμη μὴ δὲν ἐφαίνετο πλέον εἰς τὴν τράπεζαν. Πρωίαν τινὰ ἡ

δυστυχῆς πτωχὴ μήτηρ μας εἰσῆλθεν πλήρης θακρῶν εἰς τὸ δωμάτιόν μας. λέγουσα· «Ἡ μάμμη σας μᾶς ἀφῆκεν ἀπόψε· εἶναι τώρα εἰς τὸν οὐρανόν, πλησίον τοῦ καλοῦ Θεοῦ προσευχήθητε καὶ εἴθε διὰ τῆς διαγωγῆς μας νὰ δυνηθῶμεν νὰ ἐπανιδώμεν αὐτὴν μίαν ἡμέραν!

Ἐκλάσασαμεν πολὺ, βλέποντες μάλιστα κλαίουσιν καὶ τὴν μητέρα μας. Αἱ δύο μικραὶ ἀδελφαὶ μου ἦσαν ἀπαρηγόρητοι. Μᾶς ἐνέδυσαν μαῦρα καὶ ἐπεράσαμεν πολλὰς ἡμέρας χωρὶς νὰ παίξωμεν. Ὅταν διηρχόμεθα πρὸ τῆς θυρῆς τοῦ δωματίου της, κλεισμένου πλέον ὄντος δι' ἡμᾶς, αἱ μικραὶ καρδίαι μας συνεσφιγγοντο καὶ ἕκαστος κατὰ τὴν ἡλικίαν του διηγείτο εἰς τοὺς ἄλλους τὰς βαθείας αὐτοῦ σκέψεις.

Εἰς τῶν νεωτέρων ἐβεβαίον ὅτι ἡ μάμμη ἦτο εἰς τοὺς οὐρανούς καὶ ὅτι τὴν εἶδεν ἐκεῖ εἰς τὸ ὄνειρόν του.

— Ναί! βεβαίωτατα, ἐπανελάμβανεν ἡ μικροτέρα τῶν ἀδελφῶν μου, καὶ θὰ ἐπανέλθῃ ἐντὸς ὀλίγου εἰς τὸ δωμάτιόν της.

Μετὰ τὴν συνδιάλεξιν ταύτην, καὶ τὴν ἀμοιβαίαν ἀντάλλαγὴν τῶν σκέψεων μας, ἐπανηρχόμεθα εἰς τὰ παιγνίδια μας.

Τὰ πάντα ἐπανέλαβον τοῦλάχιστον κατὰ τὸ φαινόμενον τὴν συνήθη πορείαν των· μόνῃ ἡ προμήτωρ δὲν ἦτο παρούσα. Ὁμιλοῦμεν πολλὰ περὶ τῆς ἀπουσίας μετὰ τῶν φίλων, οἱ ὅποιοι τὴν ἡγάπων εὐλικρινῶς καὶ τῶν ὀπίων ἄριθμὸς ἦτο μέγας. Μετὰ εἴς μῆνας, κατὰ μίαν ὥραν τοῦ ἔαρος ἡμέραν, συνητησθῆμεν οἱ ἀδελφοὶ μου καὶ ἐγὼ πρὸ τοῦ δωματίου τῆς μάμμης· ἡ θύρα ἦτο ἡμίανοικτος· παρετηροῦμεν μετὰ θυμωμοῦ τὰ δὲ βλέμματα ἐφαίνοντο ὅτι ἔλεγον:

— Εἰσερχόμεθα; Τί λέγετε; Ὁχι! ναί; σὺ πρῶτος! Τέλος ὄθητα ἐγὼ τὴν θύραν καὶ εἰσῆλθον πρῶτος.

Τὸ δωμάτιόν της ἦτο τὸ αὐτὸ, προσεχῶς ἐκκαθαρισθὲν τῆς κόπωσης καὶ τῶν ἀρχῶν. Οἱ τάπητες ἀνεῦ τῆς ἐλάχιστης κόπωσης· αἱ ὕλοι καὶ τὰ κάτοπτρα ἀπῆστραπτον· καθαρὸς πανταχοῦ. Εἶχον ῥίψει ἐπὶ τῆς κλίνης ἐσθῆτά τινὰ τῆς μάμμης. Διατί ἡ ὄψις τοῦ ἐνδύματος τοῦτου μοὶ προῦξένησε θλιβεράν ἐντύπωσιν; Διὰ τί ἡ ἐκ λεπτοῦ κλαδωτοῦ μεταξωτοῦ κυκλῆ ἐκείνη ἐσθῆς μοὶ ὑπανθύμισε εὐθὺς τὸν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς σκούρον καὶ τὰς ταινίας αὐτοῦ; Ἐπανεῖδον τὴν ἀγαπητὴν μου προμήτορα ὅπως ἦτο. Οὐδέποτε ἡ μορφή της μοὶ ἐφάνη τόσο ἀγαθὴ! Οὐδέποτε τὸ ὠραιὸν πρόσωπόν της ἐνεφανίσθη ζωηρότερον ἐνώπιόν μου! Ἐπνεῖδον αὐτὴν ὡς ἄλλοτε, μετὰ τοῦ βραχέως καὶ κολπώδους κεφαλοδέσμου της τοῦμεριδιῶντος στόματος της, τῶν τόσο ἀγαθῶν ἐκείνων ὀφθαλμῶν· ἔδλεπον πάντα ταῦτα ὡς ἐν τῇ πραγματικότητι! Τέλος τόσο ἐπίστευσα ὅτι τὴν παρετήρουν, ὥστε ἔπεσα εἰς τὰ γόνατα καὶ ἐφίλουν μετὰ θρησκευτικῆς εὐλαθείας τὰ κάτω τῆς ἐσθῆτος ταύτης. Καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ ἀδελφοὶ μου, καίπερ μὴ γνωρίζοντες τὴν αἰτίαν ἢ ὅποια μὲ ἠνάγκαζε νὰ ἐνεργῶ τοιοῦτοτρόπως, ἐπραξαν ἐπίσης τὸ αὐτό. Ἐπειτα ἐξῆλθον με μεμετρημένα βήματα, χωρὶς νὰ ὀμιλοῦμεν Ὅταν κατέδημα, ὁ Ἀνδρέας, εἰς τῶν μικροτέρων ἀδελφῶν μου ἀνεφώνησε· «Ποῶς θὰ μὲ βοηθήσῃ νὰ πετάξω τὸν ἀετὸν μου;» — Ἐγὼ! ἐγὼ! ἀπητητήσαμεν ὅλοι συγχρόνως!

Τὸ ὄραμα εἶχε παρέλθει!

Ο ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΣ

- 1 -

Χελιδόνι αγαπημένο
Πού με στήθη φλογισμένα
Εἰς τὸν τοῦχο καθισμένο
Λὲς τραγοῦδι Ολιβερό,
Τὶ ποθεῖς νὰ πῆς σ' ἐμένα
Χελιδόνι μου γλυκό ;

- 2 -

Μοναχὸ 'ς τὴν ἐρημία
Μὲ τὸ μάτι θολωμένο,
'Σ τὴ σκληρὴ μου δυστυχία
Χύνεις δάκρυ ἐσὺ πικρό ;
Κλάψε κλάψ' ἕνα Ολιμμένο
Χελιδόνι μου γλυκό !

- 3 -

Συμφορὰ μου ! 'Σ τὸν αἰθέρα
'Εὐὸ ἀπλόνοις τὰ φτερά σου,
Λίμνες, λόφους κάθε μέρα
'Απερῆς σπουδακτικῶ
Κι' ἀντηχεῖ παντοῦ ἡ λαλιά σου
Χελιδόνι μου γλυκό !

- 7 -

Μὲ τὴν ἄνοιξι ἡ ματιά σου
'Ενα μνημα θὰ διακρίνη,
Μέσ' 'ς τὸ βράδυ τὰ φτερά σου
Ρίξε πάνω 'ς τὸ σταυρὸ,
Εἰς ἐμένα εὐχῆσου εἰρήνη
Χελιδόνι μου γλυκό !

(Ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ)

Στίχ. Μαρξόβικης.

Η ΝΕΥΡΑΣΘΕΝΕΙΑ

ΚΑΙ Η ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΗΣ

· Οὐκ ἔσθ' ὕγιαις κραττον οὐδὲν ἐν βίῳ,
'Υγιείας νοῦς ἐσθλὰ τῷ βίῳ δόσον.

Ἱστορία τῆς νευρασθενείας — Ἦν νευρασθένεια, εἶναι ἀσθένεια, τὴν ὁποίαν ἐγνώριζον καὶ οἱ ἀρχαῖοι ἰατροί, καθὼς ὁ Γαλιηνὸς καὶ ἄλλοι, ἀλλ' ἐγνώριζον αὐτὴν ἀτελέστατα, ἀρ' οὐ καὶ κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους (1707 Wytll) ἀκόμη ἐγίνετο σύγκρισις αὐτῆς, μὲ πολλὰς ἄλλας ψυχικὰς ἢ νευρικὰς παθήσεις, καὶ μόλις κατὰ τὸ ἔτος 1880 ὁ Beard, Ἀμερικανὸς ἰατρός, ἐξεχώρισε τὴν νευρασθένειαν, ἀπὸ τὰς ἄλλας νευροπαθείας, δόσας εἰς αὐτὴν καὶ πολὺ καλὴν, σχετικῶς, περιγραφὴν, διὰ τοῦτο ἡ νευρασθένεια φέρει καὶ τὸ ὄνομά του, ὀνομαζομένη καὶ νόσος τοῦ Beard.

'Αλλ' ἐκεῖνος ὅμως, ὁ ὁποῖος ἔκαμε τὴν ἐπιστημονικωτέραν καὶ μεθοδικωτέραν αὐτῆς περιγραφὴν, εἶναι ὁ μέγιστος τοῦ αἰῶνος ἡμῶν νευρολόγος Charcot.

Μετὰ τοῦτον δέ, αἱ πλέον ἐπίσημοι ἐργασίαι, εἶναι αἱ ἐργασίαι τοῦ Weir, τοῦ Mitchell, τοῦ Mathieu, τοῦ Pitres καὶ ἄλλων.

Αἷτια τῆς νευρασθενείας. — Πολλὰ εἶναι τὰ αἷτια τῆς παθήσεως ταύτης. Καὶ ἐν γένει μὲν αἷτια οὐτῆς εἶναι ὅλα τὰ αἷτια τὰ ὁποῖα ἐξασθενίζουν τὸν ὀργανισμόν, καθὼς εἶναι αἱ ἀφθανοὶ καὶ συγγαίαι-μορραγίαι, ἡ πρόωρος ἀνάπτυξις, ἡ ἔλλειψις καθαρῶ ἀέρος καὶ φωτός, ἡ κακὴ τροφή, ἡ δύσκολος ἤβη, αἱ διαταράξεις τῶν ἐμμήνων αἱ ἀγρυπνίαι, τὰ μισματικὰ καὶ μολυσματικὰ νοσήματα (τυφοειδῆς πυρετός, γρίπη, κτλ. σύφιλις (Fournier), οἱ παντός εἶδους καταχρήσεις (ἀφροδίσιαι, αὐανισμός (!) κτλ. Ἄλλὰ καὶ ὁ ἀπροσδόκητος καὶ αἰφνίδιος φόβος, ὁ τραυματισμὸς (τραυματικὸν Choc) αἱ διὰ τοῦ οἰνοπνεύματος, τοῦ καπνοῦ, τοῦ καφέ, τοῦ μεθύβδου κτλ. δηλητηριάσεις, ἐθεωρήθησαν ὅτι εἶναι δυνατόν νὰ προκαλέσωσι τὴν ἀσθένειαν ταύτην.

Κυρίως ὅμως τὰ αἷτια τὰ ὁποῖα παράγουσιν αὐτὴν εἶναι τρεῖς α') ἡ κληρονομικότης ἄτομα καταγόμενα ἢ ἀπὸ νευροπαθεῖς γονεῖς, ἢ ἀπὸ ἀφροίτικους, προσβάλλονται συνηθέστερον, ἢ τοιαύτη νευρασθένεια δυσκόλως ἢ καὶ οὐδόλως θεραπεύεται, β) ἡ καταπόνησις διανοητικὴ ἢ σωματικὴ. Καὶ διανοητικῶς μὲν καταπονοῦνται οἱ εἰς τὰ γράμματα ἀσχολούμενοι, οἱ σοφοί, οἱ καλλιτέχναι, οἱ σπουδασταί, οἱ πολιτευόμενοι, ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἐτοιμάζονται δι' ἐξετάσεις, οἱ δημοσιογράφοι, οἱ λογισταὶ κτλ. Σωματικῶς δὲ καταπονοῦνται οἱ ἐργάται μεγάλων ἐργαστασίων, οἱ χειρῶνακτες κτλ. γ) αἱ ἠθικαὶ θλίψεις καὶ στενοχωρίαι, ὁποῖαι εἶναι αἱ ἐπερχόμεναι κατόπιν ἀπωλείας περιουσίας, προσώπου προσφιλοῦς, θανάτου εἴτε αἰφνιδίως, εἴτε μετὰ νόσον, ἀπωλείας δόξης, ὑπολήψεως, κατόπιν ἀποτυχίας ἐρώτων κτλ.

Κεφαλαλγία.

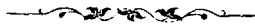
Ἡ κεφαλαλγία εἶναι ἐν ἀπὸ τὰ πλέον σημαντικὰ συμπτώματα τῆς νευρασθενείας καὶ πολλάκις αὕτη

1) Ὁ αὐανισμὸς εἶναι ἐλευθὴ μίξ συνθετικῶν νέων, ἡ ὁποία τοὺς καταστρέφει. Κάνει αὐτοὺς ὄγκρους, τοὺς δίδει μορφήν γεροντικὴν καὶ ἡλιθίαν ἢ βαθμιαία αὐτῶν ἐξασθένειαι, ἢ κατατροπὴ τῆς μνήμης, ἢ ἐκπτώσις τοῦ λογικοῦ των, προέρχονται πολλάκις ἐκ τῆς κακῆς ταύτης ἕξεως τὴν ὁποίαν οἱ γονεῖς δίδον νὰ προλαμβάνουσι διακρίνοντες ἐγκαίρως τὰς κακὰς ταύτας κλίσεις καὶ ἐλαττώματα τῶν τέκνων των. Καὶ ὅμως συνηνεύσαμεν γονεῖς, οἱ ὁποῖοι ἐκ κακῆς ἐνοουμένου ἐγροισμοῦ καὶ ἀγνοίας παιδαγωγικῆς ἀνατροφῆς δυσχεραστοῦντο ὅσῳκις ἀπεδύσκειν εἰς τοιαύτας βλαβερὰς συνηθείας τὴν νοσηρὰν τῶν τέκνων των κατάσταση, ἐν ᾗ πρῶτος ὁ πατήρ καὶ ἡ μήτηρ ὑπείλουσι νὰ καταβάλωσι ἀγρυπνίαν τὴν προσοχὴν των ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου.

εἶναι τὸ μόνον σύμπτωμα τῆς παθήσεως (στίγμα). Δέν εἶναι δὲ αὕτη πράγματι τῆς κεφαλῆς ἄλγος, πό-
νος, δὲν εἶναι δηλ. κεφαλόπονος ὡς λέγομεν, ἀλλ'
εἶναι βάρος τῆς κεφαλῆς· ὁ ἄρρωστος δηλ. νομίζει ὅτι
φέρει τὸ βάρος κράνους (περικεφαλίας) εἰς τὸ μέτω-
πον, ἢ ὀπισθεν εἰς τὸ ἰνίον, διὸ καὶ ὁ Charcot τὴν
κεφαλαλγίαν ταύτην τὴν ὀνομάζει κράνος νευρα-
σθενικό.

Ἐν τῷ νευρασθενικῷ τούτῳ κράνῳ, ἢ κεφαλαλγία
αὕτη, εἶναι μεγαλειτέρα τὴν πρῶταν, ὅταν ἐξυπνήσῃ ὁ
ἄρρωστος καὶ ἐλαττοῦται μετὰ τὸ φαγητόν, τὴν με-
σημβρίαν, ἀλλὰ μόλις πάλιν θελήσῃ ὁ ἄρρωστος νὰ
ἀσχοληθῇ μετὰ τὸ πνεῦμα του, μόλις γαίνει ἀνάγκη νὰ
συγκεντρώσῃ τὴν προσοχὴν του, ἀμέσως τότε κουρά-
ζεται καὶ αἰσθάνεται δυσἀρέσκειαν, καὶ στενοχωρίαν.

(Συνέχεια)

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΤΟΥ Α' ΚΑΙ Β' ΒΙΒΛΙΟΥ ΤΟΥ ΕΠΙΚΟΥ
ΗΘΙΣΜΑΤΟΣ

ΑΠΟΛΟΛΟΤΟΣ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΥ
ΤΟΥ ΜΙΑΤΩΝΟΣ

ΥΠΟ ΙΩΑΝΝΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

(ἀπομάχου διδασκάλου καὶ συντάκτου τῆς «Ἱστορίας τῆς Βάρνης»).

(Συνέχεια)

Ὁ Βεελζεβούλ ἀναλαμβάνει πάλιν τὸν λόγον. Ἐ-
πικνεῖ αὐτοὺς διὰ τὴν ὁμόφωνον ἀπόφασίν των· ἀλλ'
ἐκδιγλαῖ τὴν ἀμηχανίαν του ἀναλογιζόμενος τὴν μεγί-
στιν ἀπὸ τοῦ Ἄδου ἀπόστασιν τῆς Γῆς, καὶ τὰς ἀ-
μυθήτους δυσκολίας τῆς τοιαύτης ἐπιχειρήσεως. Ὅθεν
ἀπορεῖ ποῖον πρέπει νὰ ἀποστείλωσι πρὸς τὴν τοιαύ-
την ἔρευναν·

Ὡ ποῖος εἰς ἀπόστατα ἀρθεῖς καὶ γὰρ α ὕψη
μὲ πτέρυγα ἀκούραστον, θὰ δυνηθῇ αἰτίως
νὰ φέρῃ πῆσιν ἀσφαλῆ, καὶ ἀνω ν' ἀνακύψῃ
τοῦ ἀπορρώγος καὶ φρικτοῦ βαράθρου τούτου, ποῖος;

καὶ πῶς λαθραίως ἐξελθὼν ἐκ τούτων τῶν ἀβύσσων
θὰ δυνηθῇ ἐκ τῶν φρουρῶν τῶν καταπύκνων, ὅπως
τούς τόπους ὅλους διαβῆ ἑκαίνους εἰς τσαῦτα
τάγματα ἀγγέλων ἀφανῆς, φρουροῦντ' ἀδιακόπως;
Ἐνδοξὸν γένοιτο τ' οὐρανοῦ, ὑπέρατ' ἐξουσία!
Ἐν τρωμέν σιωπῆν, οὐδέλλως μᾶς ταράττει
τὸ τοῦ κινδύνου φοβερόν, ἀλλὰ αἱ δυσκολίαι
δικαίως μᾶς ἐκπλήττουσιν· ὦ! εἶνε μακροτάτη
ἢ ἐκ τοῦ ἄδου ἄγουσα εἰς τὸ φῶς τὰ κράτη,
καὶ εἰρηκτὴ μαε κραταία· αὐτὸς δὲ ὁ φρικώδης
ὁ τοῦ πυρός περιβόλος μὲ κύκλους ὀλεθρίους
μᾶς περιβάλλει· κύκλωθεν ἐνθάδε ὁ φλογώδης·

καὶ πύλαι ἀδακνάντιοι καὶ πεπυρκατωμένα
ἐμπαράττουσιν πᾶσαν ἔξοδον εἰς τοὺς καταχθονίους
διὰ μοχλῶν ταρατωδῶν καλῶς μεροχλωμέναι·
Ἐάν τις τὰ κωλύματα ταῦτ' ἐκποδῶν ποιήσῃ,
(τεθείσθω ὅτι δύναται νὰ τὰ ὑπερηγήσῃ),
εἰς τὰς φρικτὰς ἀβύσσους του θὰ τὸν δεχθῇ τὸ χῶρος,
νῦξ ἄφορος, βασιλείον τοῦ μηδενός· ζορῶδες,
ἀπέραντον καὶ ἀπειρον καὶ χαῖνον ἀενάως,
ἐνθα τὸ σπέρμα τῆς ζωῆς μακραίνεται νοσηδῶς
καὶ θνήσκει, ὅπερ ἀπειλεῖ διὰ φθορᾶς τελείας
τὸν ἰταμώτατον αὐτόν, ὃς ἤθελε τολμήσει
νὰ προσπελάσῃ εἰς αὐτὸ καὶ εἶπω νὰ εἰσδύσῃ
Ἄν διαφύγῃ τὰς φρικτὰς καὶ ταῦτας δυσχερεῖας,
κόσμον ἀλλότριον ὄρα, χώρους ἀγνώστους ὅλους,
νέους κινδύνους πάντοτε, ἐξόδους δὲ δυσκόλους.
Ἄλλ' οὐδὲν ἤττον, εὐγενεῖς ἰσότημοι· ἐταῖροι,
τοῦ θρόνου τούτου ὁ Σατὰν δὲν ἤθελεν ἀξίξει·
καὶ τῆς αὐτοκρατορικῆς αὐτῆς κυριαρχίας,
· · · · · ἂν μύθος ἢ δυσχερεῖα τὸν ἤθελε φοβίξει
καὶ τὸν συνέχει πρὸς στιγμὴν, ἔργος τῆς ἐνεργείας,
ὅπου ἐπιχειρήσει τις πρόκειται μεγάλη,
ἢν περ συμμέρουσιν ὑμεῖς ἐκρίνατε τῷ κράτει.

Ἄγετε, ὅθεν εὐγενεῖς δυνάμεις, αἱ ὅποια
καὶ μετ' αὐτὴν τὴν πτώσιν σας εἴθετε ἀκόμ' ἢ φρίκη·
τῶν οὐρανῶν, ζητήσατε, ὡ εὐγενεῖς οὐσία,
(ἔρ' ὅσον ὁ Ταρτάριος κευθμῶν θὰ μᾶς ἀνήκῃ)
ἐν τοῖς ἐνδιακτήμασιν ὑμῶν πᾶν ὅ,τι κρείττον
νὰ συγκεντρῶ τὰς νῦν αὐτὰς δυνάμεις θεωρεῖτε
καὶ ἀνεκτότερον ποιῆ καὶ φρικαλέον ἤττον
τὸν ἄδην καὶ τὰς φλόγας του φρουρεῖτε γρηγο-
ῶ! ἔχετε πολέμιον αἰεὶ ἐγατηρότα! (ροῦντες!
καὶ τοι· δ' ἀπώτατα ὑμῶν, τῆς μακρῆς ἀπωλείας
τὰς ἔγθα· διατρέγοντα κ' ἐπὶ ποδῶς ἐστῶτα!
τὴν πάντων ἐλευθερωσιν ἀπέρχομαι ζητήσων·
οὐδεὶς θὰ ἔλθῃ μετ' ἐμοῦ, τοῦ ἔργου κοινωνήσων·

Ταῦτα εἶπεν ὁ ἀναξ· ἢ δὲ βροντώδης αὐτοῦ φω-
νὴ ἐπτόισεν αὐτοὺς περισσότερον παρὰ τὴν κινδυνώδης
αὐτῆ ἀποστολῆ, ἥτις ἄρτι εἶχε κατατρομάξει ἅπαντας.
Τὸ συμβούλιον περατοῦται, καὶ τὰ πνεύματα διασκορ-
πίζονται τρεπόμενα ἄλλοίως ὁδοῦς· ἕκαστον δὲ τῆ ἐαυ-
τοῦ ῥοπῆ καὶ διαθέσει ἐπόμενον ἐνασχολοῦνται εἰς δι-
άφορα γυμνάσια, δι' ὧν ἐλπίζουσι νὰ καταπαύσῃ ὁ
τῶν φρενῶν αὐτῶν σάλος καὶ νὰ καταφθέρωσι τὸν ἀ-
νιαρὸν χρόνον μέχρι τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ ἀρχηγοῦ.

Οἱ μὲν προκαλοῦσιν εἰς δρόμον ἢ εἰς πτήσιν τοῦ
συνεταίρους των· οἱ δὲ δαμάζουσι τοὺς πυρίνους αὐτῶν
κέλητας, ἢ δεξιῶς παραλλάττουσι τὸ στάδιον φερόμε-
νοι ἐπὶ πυρίνου τροχοῦ· ἕτεροι παρατάττουσιν εἰς μά-
χην φάλαγγας μαχητῶν. Ἄλλοι δὲ ἄλλοθι ἐν λύσσει
ὑπερτέρᾳ τῆς τῶν Τιτάνων ἀποσπῶσιν ὑπερμεγέθεις βρά-
χους καὶ σφενδονίζουσιν ὀλόκληρα ὄρη, καὶ ἄλλοι δι-

ατρέχουσιν ὄργιλοι τὸν ἀέρα ἱππεύοντες τὰς σκοτεινὰς καταιγίδας. Τινὲς δὲ ἔχοντες ἰλαρώτερον τὸ ἦθος ἀποχωρήσαντες εἰς σιωπηλὴν κοιλάδα συμπάλλουσιν ἐπὶ κινυρῶν τὰς τε ἀνδρογαθίας καὶ τὰ δεινοπαθήματα τῆς πτώσεως αὐτῶν, τὴν ὁποίαν ἔκρινεν ἡ πεπρωμένη τῶν ὀπλων τύχη. Κατεμέμφοντο τῆς εἰμαρμένης, ἣτις καθυπέταξεν εἰς τὴν τύχην καὶ εἰς τὴν βίαν τὸν εὐγενῆ ἔρωτα τῆς ἀνεξαρτησίας. Ἔτεροι δὲ διὰ λόγων γλυκυτέρων καὶ τῆς μουσικῆς (διότι ἡ μὲν μουσικὴ κατακρηλεῖ τὰ ὦτα, ἡ δὲ εὐγλωττία ἐκγοητεύει τὴν ψυχὴν), καθιζόμενοι εἰς κορυφὴν μεμονωμένου ὄρους, συνδιαλέγονται ἡσύχως, περὶ ὑψίστων θεωριῶν συζητοῦντες. Συνδιασκέπτονται περὶ Προνοίας Θεοῦ, Ἀπολύτου Προγνώσεως, Ἐλευθέρως Βουλῆσεως καὶ ἀμετακινήτου Εἰμαρμένης· περὶ κακοῦ καὶ ἀγαθοῦ, κακοδαμονίας καὶ εὐδαμονίας, ὀνειδούς καὶ τιμῆς καὶ δόξης καὶ ἀδοξίας.

Ἄλλοι ἐν ἴλαις ἱππικοῦ ἐρευνηταὶ ἀτρόμητοι διερευνοῦσι μακρὰν τὰς ἀπωτάτω χώρας τοῦ ἀκάλου ἐκείνου κόσμου, καὶ κατευθύνουσι τὰ βήματα πρὸς τὰ τέσσαρα σημεῖα τοῦ ὀρίζοντος, παραπορευόμενοι τοὺς τέσσαρας ἀπείρους καταχθονίους ποταμούς, οἵτινες κυλίουσι τὰ πένθημα αὐτῶν νάματα ἐντὸς τῆς πυρίνης λίμνης· εἰσὶ δὲ οὗτοι ἡ Στύξ, ὁ ποταμὸς τοῦ μίσους· ὁ σκυθρωπὸς καὶ βαθύβροχος Ἀχέρων, κυλίων τὴν λύπην καὶ τὴν συμφορὰν· ὁ Κώκυτος, καλούμενος οὕτω διὰ τοὺς μεγάλους ὀρήνους, τοὺς ὁποίους ἀκούουσι τὰ μελογχοδικὰ αὐτοῦ ὕδατα, καὶ ὁ πυριπλεγῆς Φλεγέθων. Πόβρω τούτων ἀνελίσσεται σιωπηλὸς προφῶρον ὁ λειοκύμων τῆς λήθης ποταμὸς, ἀπὸ τοῦ ὁποίου διαβαίνοντες οἱ κολασμένοι Ἀγγελοι ποθοῦσι νὰ λάβωσιν ἐλαχίστην σταγόνα ὕδατος, ἣτις θὰ ἐνέθαπτεν εἰς ἡδίστην λήθην τὰ πάθη των·

Τόσον ἐργὸν τὰ χεῖλη των εἶν' εἰς τὸ νῆμα τούτου.
ὅπερ τοὺς φέρ' εἰς πειρασμόν, καὶ διεγείρει οὕτω . . .
Ἄλλ' εἰμαρμένη ἀκκαμπτος ἀπλάγχμων τού; συνέχει.
Ἡ Μέδουσα, ἐνσπείρουσα τὸν τρόμον τῆς Γεργόνος
φρουρῆ εἰς τὴν διάβασιν καὶ ἄγρυπνος προσέχει.
Τὸ ὕδωρ δὲ αὐτέματον ἐκφεύγον ὀλισθάνει,
ὡς ὀλισθάνον ἔρουγε τὰ χεῖλη τοῦ Ταντάλου,
καταχέλων τῆς δίσψης των ἐν δυσσεύτῳ πλάτῃ.

ΝΕΑ ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΗΘΙΚΗ

Ἐξαιρετικὴν ὄλως ἐπιτυχίαν κατὰ τὴν «Φιλιππούπ.» ἔσχεν ἐν βιβλίῳ ἐν Ἀμερικῇ. Ἐκδοθὲν μόλις πρὸ ἐνὸς ἀκόμη ἔτους, κατέστη ἔργον κλασικόν. Πλεῖστα λύκεια ἠγόρασαν ἀναριθμητὰ ἀντίτυπα, τὰ ὁποῖα διένειμαν ἀντὶ βραβείων εἰς

τοὺς μᾶλλον διακριθέντας ἐκ τῶν παρ' αὐτοῖς φοιτῶντων μαθητῶν, πᾶσαι δ' αἱ ἐφημερίδες τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν ὁμοθυμῶς ἐξύμνησαν τὴν δημοσίευσιν ἐγγχειρίδιου ἠθικῆς, λογικῆς τέλους καὶ πρακτικῆς ἀνταξίας τοῦ ἀμερικανικοῦ ἔθνους.

Ὁ «Κήρυξ τοῦ Σικάγου» ἐδήλωσε περὶ αὐτοῦ ὅτι «εἶναι τὸ ἰδεώδες βιβλίον τὸ ὁποῖον ἀνέμενεν ἡ νεολαία». Κατὰ τὴν Amherst literary Monthly εἶνε βιβλίον «τὸ ὁποῖον θ' ἀποβῆ διὰ τὸν πρακτικὸν βίον ὅ,τι ὑπῆρξε πάντοτε ἡ «Μίμησις τοῦ βίου τοῦ Ἰησοῦ» τοῦ Θωμᾶ Κέμπιν διὰ τὸν βίον τῆς ψυχῆς. Ὁ Christian Inquirer τῆς Νέας Ἰόρκης ἰσχυρίσθη ὅτι «διὰ τοὺς ἀγωνιζομένους, καὶ βασανιζομένους νέους τὸ βιβλίον θὰ ἔχη τὴν ἔννοιαν ἐμπνεύσεώς τε καὶ ἀποκαλύψεως».

Ἄλλὰ τὰ συγχαρητήρια διὰ τὰ ὁποῖα φαίνεται ὁ συγγραφεὺς ὅτι περισσότερον καυχᾶται εἶναι τὰ ἐπιδαψιλευθέντα αὐτῷ, ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ βιβλίου του ὑπὸ κληρικῶν πάσης τάξεως καὶ παντὸς βαθμοῦ. Πράγματι δύο ἐξ αὐτῶν ἐγραψαν ἤδη ὅτι πάντες οἱ νέοι Ἀμερικανοὶ θὰ γίνουσι καλλίτεροι μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ βιβλίου τούτου. Ἄλλος ἐδήλωσεν ὅτι «τὸ βιβλίον αὐτὸ ἐδωρήθη εἰς τὸν κόσμον ὡς νέα βίβλος «Παροιμιῶν», ἀξία νὰ συμπληρώσῃ καὶ ἐν ἀνάγκῃ ν' ἀναπληρώσῃ τὴν παλαιάν. Τέταρτός τις ἀνακηρύσσει τὸν συγγραφεῖα «ἓνα τῶν εὐσεγετῶν τῆς πατρίδος του».

Ὁ τίτλος τοῦ βιβλίου τούτου ἔχει ὡς ἑξῆς: «Ἡ τελεία εὐδοκίμησις ἢ ἡ ἐπιτυχία διὰ μέσου τῶν δυσχερειῶν. — Βίβλος ἐμπνεύσεως καὶ ἐμψυχώσεως διὰ πάντα ἐπιθυμοῦντα ν' ἀναδειχθῇ ἐν τῷ κόσμῳ».

Ἐν ἄλλοις λόγοις ἐγγχειρίδιον τῆς τέχνης τοῦ εὐδοκιεῖν ἐν τῷ κόσμῳ. Ἄλλ' αὐτὸς οὗτος ὁ συγγραφεὺς κ. Orison Cwelt Marden ἐκ Βοστώνης, ἄς ἐξηγήσῃ τὸν σκοπὸν ὃν προέθετο:

«Μεταξὺ τῶν ἑκατοντάδων ἀμερικανικῶν καὶ ἀγγλικῶν βιβλίων, τῶν ἀξιούντων νὰ προκαλύψωσιν εἰς τοὺς νέους τὸ ἀπόρητον τῆς ἐν τῷ κόσμῳ εὐδοκίμησεως, δὲν εὑρον ἢ ὀλίγιστα ἱκανοποιούντα τοὺς πόθους τῆς νεότητος, ἣτις διψᾷ νὰ ἀναγινώσκῃ εὐδοκίμησαντας βίους καὶ ἐπιθυμεῖ ἀπλήστως νὰ ἔχη θετικὰς καὶ πρακτικὰς πληροφορίας περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν θὰ δυνηθῇ νὰ εὐδοκίμησῃ τὸ ταχύτερον, νὰ ἀναδειχθῇ, νὰ ἐπιτύχῃ. Οὕτω σκοπὸν ἐμοῦ προέθετον νὰ πράσχω εἰς τοὺς νέους βιβλίον πρακτικόν, ἐν τῷ ὁποίῳ ἀντὶ γνωμικῶν νὰ ὑπάρχουν παραδείγματα, ἀντὶ γενικῶν θεωριῶν συμβουλὴ θετικαί. Ἠθέλησα ἵνα τῇ βοήθειᾳ τοῦ βιβλίου

μου ὁ νεαρός Ἀμερικανὸς ἀποβῆ ὁ Κολόμβος τῶν ἰδιῶν αὐτοῦ πιθανοτήτων τῆς εὐδοκίμησως· ἠθέλησα νὰ τὸν διδάξω νὰ ἐπωφεληθῆται πάντοτε τῆς παρούσης στιγμῆς».

Ἡ τελευταία αὕτη φράσις τὴν ὁποίαν ὁ Μάρδεν ἐπαναλαμβάνει ὡς σύμβολον δι' ὅλων περιπέτων σελίδων τοῦ βιβλίου του ἀποτελεῖ πράγματι τὴν βάση τῆς ἠθικῆς του. Ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὰ συμπεράσματα ἄτινα ἐξ αὐτῆς συνάγει, ἐξαγγελλόμενα παρ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου ἐπὶ κεφαλῆς τῶν διαφόρων κεφαλαίων τοῦ συγγράμματός του, καὶ τὰ ὅποια εἶνε τρόπον τινὰ ὁ δεκάλογός του, ὁ κώδιξ τῆς νέας ἠθικῆς, τὴν ὁποίαν προέθετο νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς τὴν ψυχὴν τῆς ἀμερικανικῆς νεότητος, ἰδοὺ αὐτά·

Α'. Μὴ προσμένετε τὴν εὐκαιρίαν, δημιουργήσατέ τὴν.

Β'. Ἄς δοθῇ εἰς ἕνα νέον ἀποφασιστικότης καὶ τὸ ἀλφάβητον καὶ οὐδεὶς θὰ ἠδύνατο νὰ προῖδῃ ποῦ θ' ἀναχαιτισθῇ ἡ ἐπιτυχία του.

Γ'. Μὴ χάνετε ποτε οὔτε λεπτόν ἐκ τοῦ χρόνου σας· ἂν ἀνῆρ μεγαλοφυῆς ὡς ὁ Γλάδστον φέρει πάντοτε βιβλίον τι ἐν τῷ θυλακίῳ του, ἐκ φόβου μὴ τῷ διαφύγῃ στιγμή τῆς ζωῆς του ἀχρησιμοποίητος, εἰς τι δὲν πρέπει νὰ καταφεύγουν οἱ κοῖνοι τῶν ἀνθρώπων ὅπως ἀποφεύγουν τὰς ἀπωλείας τοῦ χρόνου;

Δ'. Μὴ ἔχετε ἀλλήν φροντίδα ἢ τὴν τῆς ἐκλογῆς ἐνὸς σταδίου. «Εἰς τί δύνασαι νὰ εὐδοκίμησῃς!» εἶναι τὸ ζήτημα τοῦ αἰῶνος.

Ε'. Συγκεντρώσατε τὸν σκοπὸν σας ἐπὶ ἐνὸς μόνου ἀμεταβλήτου σκοποῦ. Μὴ χρονοτριβῆτε εἰς ματαίους ἐνδιασμούς. Μὴ συλλογίζεσθε πολλὰ πράγματα, ἀλλ' ἐν καὶ μόνον ἐπιμόνωνς

ΣΤ'. Μὴ χάνετε τὸν καιρὸν σας εἰς φεμβασμούς ἐπὶ τοῦ παρελθόντος ἢ ἐπὶ τοῦ μέλλοντος, ἀλλ' ἔστε προσεκτικοί, ἵνα ἐπιληφθῆτε τῆς παρούσης στιγμῆς.

Ζ'. Ἔστε εὐθυμοὶ, καὶ συνειθίσατε νὰ εὐρίσκητε τὴν ζωὴν τερπνὴν.

Η'. Ἔχετε καλοὺς τρόπους. Διὰ τὸν ἔχοντα καλοὺς τρόπους δὲν εἶναι ἀπαραίτητος ὁ πλοῦτος· ὅλαι αἱ θύραι τῷ εἶναι ἀνοικταὶ καὶ πανταχοῦ δύναται νὰ εἰσέρχεται χωρὶς νὰ πληρώνη.

Θ'. Ἡ μεγαλειτέρα μεγαλοφυῖα δὲν ἰσοφαρίζει τὴν λεπτότητα καὶ τὸν κοινὸν νοῦν. Ἐν τῷ ἀγῶνι τοῦ βίου μόνος ὁ κοινὸς νοῦς καθιστᾷ προσιτὴν τὴν κοίστην.

Ι'. Ἔχετε σέβας πρὸς ἑαυτοὺς καὶ πεποιθῆσιν ἐφ' ἑαυτούς· εἶναι τὸ ἄριστον μέσον ὅπως ἐμπνέητε τοιαύ-

τὴν καὶ εἰς τοὺς ἄλλους.

ΙΑ'. «Ἐργάζου ἢ θνήσκει!» εἶναι τὸ σύνθημα τῆς φύσεως. Ἄν παύσῃς ἐργαζόμενος, θ' ἀποθάνης διανοητικῶς, ἠθικῶς, σωματικῶς.

ΙΒ'. Ἔχε χαρακτῆρα, ἐκ τοῦ χαρακτῆρος προέρχεται ἡ ἐπιτυχία.

ΙΓ'. Ἀγάπα ἐμμανῶς τὴν ἀκρίβειαν. Εἴκοσι πράγματα μισοκαμωμένα δὲν ἀξίζουσιν ἐν καλῶ καμωμένον.

ΙΔ'. Ἡ ζωὴ σου ἔσται ὅ,τι θὰ τὴν κάμῃς. Ὁ κόσμος μᾶς ἀποδίδει ὅ,τι τῷ δίδομεν.

ΙΕ'. Διδυχνῶμεν νὰ ἐπωφελώμεθα ἐκ τῶν ἀποτυχιῶν μας.

ΙΣΤ'. Οὐδὲν πολυτιμότερον τῆς ἐπιμονῆς. Ἡ μεγαλοφυῖα ἐνδοιάζει ψηλαρεῖ, κουράζεται· ἀλλ' ἡ ἐπιμονὴ εἶναι βεβαία περὶ τῆς νίκης.

ΙΖ'. Ἀσφαλίσατε ἑαυτοῖς υγίαν στερεὰν καὶ μακροβιότητα. Ὁ πρῶτος ὄρος τῆς ἐπιτυχίας εἶναι νὰ ἦνέ τις ζῶον «πρώτης τάξεως».

ΙΗ'. Ἔστὲ σύντομοι καὶ ταχεῖς τελειώνετε τὰ πάντα ἐν ἀκαρεί.

Ἴδου περίπου ἅπανα ἡ ἠθικὴ τοῦ κ. Μάρδεν.

Ἡδὴ ἄς προσθέσωμεν ὅτι ἐκάστη τῶν ὡς ἄνω ἐντολῶν συνοδεύεται ὑπὸ ἑλατοντάδος περίπου παραδειγμάτων. Ἄλλ' εἰς τὰ παραδείγματα ταῦτα τὸν Σωκράτη ἀντικατέστησε ὁ Τζῶν Ἀστωρ, τὸν Ἐπίκτητον, ὁ Βάνδερβιλτ καὶ τὸν Ἅγιον François d' Assise ὁ Βάρνουμ. Ἀνὰ πᾶσαν σελίδα τοῦ συγγράμματός του θὰ εὔρητε ἀντὶ παραδειγμάτων ἐπεισόδια ἐκ τοῦ βίου τῶν μεγάλων αὐτῶν κερδοσκόπων. Αἰσθάνεται τις ὅτι ὁ κ. Μάρδεν λατρεύει αὐτοὺς ὡς νέους Ἁγίους καὶ ὅτι ἡ νίκη αὐτῶν τὸν καθιστᾷ ἐξάλλοι ἐξ ἐνθουσιασμοῦ.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

— Ἐν μεγάλῃ χαρᾷ ἐμάθομεν ἐκ Φιλιππουπόλεως ὅτι ὁ γνωστὸς ἐν Ὀδησσῶ ζάπλουτος, καὶ φιλογενεστατος ἐθνικὸς εὐεργέτης Κος Γρ. Μαρασλῆς ἀπέστειλεν διὰ τοῦ Νηροπολίτου Φωτίου 60,000 φρ. πρὸς ἱδρυσιν ἑλλην. δημοτικῆς Σχολῆς ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ Φιλιππουπόλει. — «Ἄι! Ζεῦ πάτερ· εἴησάν μοι δέκα τοιοῦτοι υἱεὶς Ἀχαιοὶ!»

— Τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ Κυρίου Δοβρούσκη, διευθυν. τοῦ τοῦ βουλγ. ἐν Σοφίᾳ Μουσείου μετ' οὐ πολὺ καταρτίζεται βουλγαρικὸς ἀρχαιολογικὸς σύλλογος, πρὸς περισυλλογὴν καὶ διαφύλαξιν τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ ἀρχαιοτήτων. Πρὸς τοῦτο προσκαλοῦνται οἱ ἐν ὅλῃ τῇ Βουλ-

γαρία φιλόρχειαι νὰ ἐγγραφῶσιν, ὡς τάχιστα, ἀπευθι-
νόμενοι πρὸς τὸ «Ἐθνικὸν Μουσεῖον» μέλη τοῦ νέου
συλλόγου, τοῦ ὁποίου ἡ ὀργανωτικὴ συνέλευσις συνέρ-
χεται τὸν προσεχῆ Σεπτέμβριον.

— Κατὰ τὸν «Ἐλ. Λόγον» ἐξεδόθη τὸ ἀξιόλογον
σύγγραμμα τοῦ ἀκαμάτου συγγραφέως κ. Θεοδοσίου Β.
Οἰκονομίδου, τέως καθηγητοῦ τῆς Ἑλλην. γλώσσης
καὶ φιλολογίας ἐν τῷ ἐν Βραίλα κλασικῷ Λυκείῳ «Mas-
sim» τὸ φέρον τίτλον «Manual de istoria literaturii
elene», ἔγκεικρμένον δὲ ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς Παιδείας ἐγ-
χωρίου Σεβ. Ὑπουργείου, ὡς διδασκτικὸν βιβλίον τῶν
κλασικῶν Λυκείων τοῦ κράτους.

Τὸ ἐν λόγῳ σύγγραμμα, ἐκτετυπωμένον μεθ' ἰκα-
νῆς κομψότητος, κέκτηται οὐ τὴν τυχοῦσαν φιλολογι-
κὴν ἀξίαν, μεγίστην δὲ ἀληθῶς ὑπηρεσίαν προώρῳσται
νὰ προσενέγκῃ τοῖς Ἑλληνικοῖς γράμμασι.

Ἐν ταῖς ὑπερτριακοσίαις σελίσιν ἱστορικώτατα καὶ
κριτικώτατα καὶ δὴ ἐν μεθόδῳ πρακτικωτάτῃ ἀναπτύσ-
σεται ἡ ἐξέλιξις τῆς ἱστορίας τῶν διαφόρων γενῶν τῶν
πνευματικῶν προϊόντων, δι' ὧν κλεισθὲν κατέστη ἀθά-
νατον τὸ ὄνομα τῶν ἡμετέρων προγόνων, τοῦτο δὲ διὰ
καταλλήλων ἀποσπασμάτων ἐκ τῶν κλασικῶν συγγρα-
φῶν καὶ παραπομπῶν.

Ἠπειθήαμεν, ὅτι τὸ προκείμενον ἔργον ὅπερ πρῶ-
την φορὰν ἐκδίδεται, ἀφ' οὗ χρόνου διδάσκεται ἡ Ἑλ-
ληνικὴ ἐν ταῖς ῥωμουνικοῖς Λυκείοις, καὶ χάριν τῆς
κεκτρημένης ἀξίαις καὶ χάριν τοῦ κύρους, δι' οὗ τὸ Σεβ.
Ὑπουργεῖον κατανοοῦν τὴν τε ἀξίαν καὶ τὴν ἐπαισθη-
τὴν ἀνάγκην, περιεβάλλετο αὐτὸ, θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν
σοβαρωτέραν καὶ θερμότεραν μελέτην τῶν Ἑλλ. γραμ-
μάτων παρὰ τῇ σπουδαζούσῃ ῥωμουνικῇ νεολαίᾳ.

Τ Α Ε Ν Τ Α Υ Θ Α

— Ἀρίκετο ἐκ Liège τοῦ Βελγίου, ἀποπερατώσας
τὰς νομικὰς αὐτοῦ σπουδὰς, ὁ φίλος ἡμῶν συμπολί-
της Διδάκτωρ Κ. Χρήστος Ι. Μυστακίδης.

— Τὴν 9. π. μ. τῆς 26 Αὐγ. κατέπλευσαν ἐκ
Πύργου τὸ τορπιλαβόλον ῥωμουνικὸν πολεμικὸν κατα-
δρομικὸν Elisabetha, μετὰ τοῦ ὡς Ναυτικῆ Σχολῆς χρη-
σιμεύοντος ἀτμοπλοίου Mircea, τὰ ὅποια μετὰ διήμε-
ρον ἐνταῦθα διαμονὴν ἐπιστρέφουσιν διὰ Βαλτικίου καὶ
Κωνστανδῆς εἰς τὴν ἔδραν αὐτῶν, τὸ Γαλάζιον, τελέ-
σαντα τὸν ἐτήσιον γυμναστικὸν αὐτῶν περίπλουν. Ἡ
Elisabetha ἔχουσα πλήρωμα 185 ἐν τῷ συνόλῳ ἀν-
δρῶν, ἐν καιρῷ εἰρήνης εἶναι ὠπλισμένη διὰ 14 τριε-

βόλων Κρούπ, διαφόρων μεγεθῶν. Οἱ ναῦται, πληρονό-
μενοι 0,50 καθ' ἑκάστην καὶ 1 φρ διὰ συσσίτιον, θητεύ-
ουσιν ἐπὶ 5 ἔτη, ἀπαξ διὰ παντός, ἀναζητούμενοι κα-
τόπιν μόνον ἐκ καιρῷ πολέμου.

Λέμβοι πλήρεις περιέργων ἐπισκεπτόμενοι, ἐπιθεω-
ροῦσιν αὐτά.

— Τὴν προσεχῆ ἐβδομάδα ἀποπλέει διὰ τοῦ φορ-
τηγοῦ ἀγγλικοῦ τῆς Johnston — Line τὸ πλήρωμα τοῦ
πρώτου βουλγαρικοῦ τορπιλικοῦ πολεμικοῦ εἰς Borde-
aux πρὸς παραλαβὴν αὐτοῦ.

— Κατ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπὸ
τῆς 24-ης παρελθόντος Ἰουλίου διετάχθησαν πάντα τὰ
καπιτεῖα, ἐργαστήρια καὶ καταστήματα (ἐκτὸς τῶν
φαρμακείων, πανδοχείων καὶ ἐστιατορίων) νὰ μένωσι
κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ ἄλλας ἑορτασίμους ἡμέρας κε-
κλεισμένα, καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν. Ἐν τούτοις τὰ κα-
φενεῖα, οἱ φούρνοι, τὰ κουρεῖα, τὰ κρεπωλεῖα, ἰχθυο-
πωλεῖα καὶ λαχανοπωλεῖα θὰ εἶναι κλειστὰ καθ' ὅλην
τὴν ἡμέραν μόνον κατὰ τὰς ἑορτὰς τοῦ Νέου Ἔτους,
τῶν Θεοφανείων καὶ τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς Γεννησε-
ως καὶ Ἀπαστάσεως τοῦ Χριστοῦ κατὰ δὲ τὰς λοιπὰς
Κυριακὰς καὶ ἑορτὰς θὰ κλείωνται ἐξ αὐτῶν τὰ μὲν
καφενεῖα μέχρι τῆς 11-ης ὥρας π. μ. τὰ δὲ κουρεῖα
μετὰ τὴν 12 ὥραν (μυσημβριαν).

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐτελέσθησαν ἐπισή-
μως οἱ γάμοι τοῦ Κ. Γεωργίου Ἀθηναιάδου μετὰ τῆς
διὰ πολλῶν προτερημάτων κεκοσμημένης Δ-ος Μαρίας
Δημητριάδου. Τοῖς νεονύμφουσι εὐχόμεθα πᾶν ἐρετὸν
καὶ καταθύμιον.

Ἐγγίζοντος τοῦ τέλους τοῦ ἔτους, παρακλοῦμεν
πάντας τοὺς μέχρι σήμερον μὴ πληρώσαντας συνδρο-
μητὰς ἡμῶν νὰ ἀποστείλωσι ἡμῖν τὸ μικρὸν αὐτῶν
χρέος, διὰ νὰ ἐξακολουθῇ ἡ τακτικὴ ἐκδοσις καὶ πρὸς
αὐτοὺς ἀποστολὴ τοῦ φύλλου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΕΩΡΓΙΑ

Ἐνεκεν πολλῶν ἀπαιτήσεων ἀναγκάζομεθα νὰ συ-
νεχίσωμεν τὸ ἀπὸ δωδεκαετίας ἐκδιδόμενον περιοδικὸν
«Ἑλληνικὴ Γεωργία» ἢ νὰ προβῶμεν εἰς τὴν ἐκδοσιν
ἄλλου σχετικοῦ περιοδικοῦ ἀφορῶντος τὴν Οἶνοποι-
ϊαν Ποτοποιίαν Μυροποιίαν καὶ λοιπὰ
σχετικὰ θέματα.

Συνδρομὴ ἐτησίᾳ δραχμὰς 6. διὰ τὸ ἐξωτερικόν

φράγκα χρ. 6 πληρωτέα ἅμα τῇ ἐγγραφῇ.

Ἡ ἐκδοσις ἀρχεται κατὰ τὸν Σεπτέμβριον τρέγοντος ἔτους.

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται ἐνταῦθα ἐντῇ «Πανδαισία».

Ἀθήναι 22 Ἰουλίου 1898.

N. A. ΣΠΕΤΣΙΕΡΗΣ

Οἰνολόγος

Ἐν τῷ Βιβλιοπωλείῳ τοῦ Κ-ου Κίμωνος Φακάρου, ὅπερ μετρήθη παραπλεύρως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Παναγίας, πωλοῦνται διάφορα διδακτικά καὶ παντὸς εἶδους ποικίλα βιβλία, χάρτης, μελάναι, τατράδια καὶ λοιπὰ πρὸς γραφὴν ἀναγκαῖα Τιμαὶ εὐθηνόταται.

Νέος ὁμογενής, γνωστός τῇ ἡμετέρᾳ ἐμπορικῇ κοινωνίᾳ, γνωρίζων τὴν Γαλλικὴν, Ἑλληνικὴν καὶ ὀλίγον τι τὴν Βουλγαρικὴν καὶ Τουρκικὴν γλῶσσαν, κεκτημένος δὲ καὶ διπλογραφικὰς καὶ ἐμπορικὰς γνώσεις, ζητεῖ θέσιν.

ΔΙΔΑΚΤΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ

Α'. Μέθοδος πρὸς ἐμάθησιν τῆς βουλγαρικῆς γλώσσης ἐκδ. Β'. ὑπὸ Α. Μάνου (Μέρ. Α'). Τιμὴ 1 λέβ.

Β'. Βουλγαρικὸν ἀλφάβητάριον καὶ ἀναγνώσματα τοῦ αὐτοῦ. Τιμὴ 60 ἐκ.

Εὐρίσκονται πρὸς τῶ συγγραφεῖ. (Τῶ ἀγοράζοντι ἄνω τῶν 10 σωματίων γίνεται ἔκπτωσης 20%).

2—3

Ἐλήφθησαν ἐπ' ἀνταλλαγῇ:

«Ἱερός Σύνδεσμος» — «Φιλιπούπολις» — «Εἰδήσεις τοῦ Αἵμου» — «Ἐλεύθερος Λόγος» «Миръ» «Сп-ла» «Военни извѣстия» «Общненн Вѣстникъ» «Женски свѣтъ» «Християнски свѣтъ».

— Ἡ αὐτοκρ. τῆς Αὐστρίας Ἐλισάβετ ἐδοξοφορήθη ἐν Γενεύῃ δι' ἐγχειριδίου (στυλέτου) ἐμπηγέντος ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς ὑπὸ Ἰταλοῦ ἀναρχικοῦ, ἐν ᾧ ἀνυπόπτως διήρχετο τὴν πόλιν, συνοδευομένη ὑπὸ τοῦ αὐτάρχου αὐτῆς. Ἐπὶ τούτῳ μεσιστίοι ἀνεπετάσθησαν αἱ σημαῖαι τῶν ἐνταῦθα Προξενείων.

ΑΔΑΛΟΓΡΑΦΙΑ

Δ-οι Ν. Βελισαρίῳ, "Χ Στεφ. Γουναροπούλῳ. Αἰκ. Αὐγερινίδου, Ν. Σιδεράκη, Α. Σλάβη, ἐνταῦθα. Α. Καρουφυλλίδῃ. Marseille: Ἐλ-θομεν εὐχαριστοῦμεν.

Ο Χ Ι Μ Ε Τ Α Λ Η Χ Ρ Ε Ω Κ Ο Π Ι Α Υ

Ἄλλ' ἀσφαλῶς θυνάμεθα νὰ ἀποστέλλωμεν εἰς πάν-
τα τὴν ἐξῆς τραπέζοσκευὴν ἐκ ΒΡΕΤΑΝΙΚΟΥ ἀργύρου,
συγκειμένην ἐκ 56 ΤΕΜΑΧΙΩΝ ἀντὶ ἐκτάκτως μικρο-
τάτης τιμῆς.

— ΜΟΝΟΝ ΑΝΤΙ 16 ΦΡΑΓΚΩΝ.

Ἐξ Ἀμερικανικοῦ ἀργύρου «ΒΡΕΤΑΝΙΑΣ»

- 6 περόναι
- 6 κοχλιάρια τραπέζης
- 12 κοχλιάρια
- 1 μέγα κοχλιάριον ζωμοῦ
- " " γαλακτος
- 2 ποτηράδια δι' αὐγὰ

- 6 ἀγγλικὰ χαλύδωνα μαχαίρια, ὧν αἱ λαβαὶ ἐκ Βρετανικοῦ ἀργύρου 1-ης ποιότητος.
- 6 διακίδια ἐξ ἀγγλικοῦ ἀργ. «Βρετ.»
- 2 μεγαλοπρεπεῖς λυχνίαι τραπέζης
- 1 στραγγιστήριον τσίφου.
- 2 λαβίδες ζαχαρώσεως ἐξ ἀργύρου «Βρετανίας» 1-ης ποιότητος.

ΤΟ Ο Ν Ο Ν Α Ν Τ Ι 16 Φ Ρ Α Γ Κ Ω Ν

- 3 μαχαίρια δι' ὀπίρας λαβίδες ἐκ πορσελάνης
- 3 περόναι δι' ὀπίρας 1-ης ποιότητος.
- 6 διακίδια «Βικτωρίας».

Ἐξ ἀργύρου «Βρετανία» εἶναι μέταλλον λευκότατον, διατηροῦν ἐπὶ 25 ἔτη τὴν καθαρότητά του ἐπ' ἐργήσῃ. Πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἀληθείας τῶν λεγομένων ἀγγέλλομεν ὅτι, ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν ἡ ἐξ ἀργύρου «Βρετανία» τραπέζοσκευὴ δὲν ἀνταποκρίνεται πρὸς τὰς πληροφορίες ἡμῶν, ἐπιστρέφομεν πᾶσαν τὴ πληρωθεῖσαν ἄξιαν. Ἡ τραπέζοσκευὴ αὕτη εἶναι ἰδίως κατάλληλος ὡς γαμήλιον ἢ ἐσπερτάσιμον δῶρον, διὰ ξενοδοχεῖα, ἐστιατόρια, καὶ καλὰ οἰκογενεῖας.

Πωλεῖται μόνον ἐν

«EXPORTHAUS RIX»

EN BIENNEH II 2 Praterstrasse № 16,

ἀποστέλλεται δὲ ἐπὶ προαποστολῇ τοῦ ἀντιτίμου ἢ ἅμα τῇ παραλαβῇ αὐτῆς. Τὰ ταχυδρομικὰ καὶ λοιπὰ τέλη ἐπιβαρύνουσι τὸν ἀγοραστήν.

ΤΑ ΓΗΝΕΙΑ ΕἶΝΑΙ ΕΣΦΡΑΓΙΣΜΕΝΑ ΔΙΑ ΤΟΥ ΕΞΗΣ ΣΗΜΑΤΟΣ.

10—10

